

men aldrig begrunde, at man skal tage et langt større Sum end i Virkeligheden retfærdigt og billigt. Det er ingenlunde paa denne Maade, at jeg agter at forsøge paa at begrunde Regjeringens Forslag. Regjeringen har ikke foreslaaet Andet, end hvad den anseer for billigt og retfærdigt at hve Island, naar den Døggjorelse, der nu skal finde Sted, foretages. Jeg skal altsaa holde mig til den simple positive Begrundelse af denne Sums Størrelse. Først skal jeg tillade mig at gjøre det høitærede Thing bekendt med den Meddelelse, som fra Regjeringens Side er tilstillet Udvalget til Oplysning om, hvorledes Ministeriet er kommet til den i Udkastet nævnte Størrelse af det faste Bidrag. Som det høie Thing vil erindre, blev der i Aaret 1861—62 nedsat en Commission, der skulde gjøre Forslag til Døggjorelse af det finantsielle Mellemværende mellem Island og Kongeriget. Denne Commission gik ud fra den Tilstand, der i den nærmest foregaaende Tid eller rettere sagt i den Tid, for hvilken vi havde detaillerede finantsielle Regnskaber, havde fundet Sted. Den udfandt paa denne Maade, at Størrelsen af Tilskudet fra det øvrige Kongeriges Finanser til Island i den forløbne Tid havde udgjort 17,000 Rbd. aarligt. Dertil meente Commissionen burde der lægges et Beløb af 5,000 Rbd. til eventuel Lønningsforbedring, hvormed man stod tilbage oversfor Island, og endvidere en Sum af 7,500 Rbd., som Commissionen ffjønnede at være Beløbet af de Pensioner, der directe udrededes af Statskassen. Commissionens Mindretal, hvis Forslag blev taget til Følge, gaaer saaledes til at foreslaae Størrelsen af det faste Tilskud til 29,500 Rbd. Denne Sag blev bragt for Althinget, som da gjorde sine Udsættelser derved. Althingets Minoritet gjorde i saa Henseende opmærksom paa, at det Tillæg paa 5,000 Rbd., som Commissionen havde foreslaaet, ingenlunde vilde bringe de islandfke Embedsmænds Lønninger paa samme Punkt, hvorpaa de vare her i Kongeriget. Minoriteten meente i saa Henseende, at der maatte lægges mindst 5,370 Rbd. til, og endnu dertil føies en Sum paa 2,300 Rbd., hvormed Underbalancen i det islandfke Budget i Mellemtiden, efterat Sagen havde været i

Commissionen, og indtil den var kommen til Althinget, var bleven forhøjet. Der udkom saaledes et Beløb af 37,500 Rbd. Dertil bemærkede endvidere Althingets Majoritet, at Pensionerne udgjorde et langt større Beløb end det, Commissionen havde antaget, nemlig 7,500 Rbd., og at dertil maatte lægges mindst 4,500 Rbd., ligesom der ikke var taget noget Hensyn til, at de offentlige Bygninger paa Island i en laug Aarvække havde været i en i høi Grad forømt Tilstand, saa at man maatte paaregne en temmelig betydelig aarlig Udgift til disse Bygningers Vedligeholdelse, hvilken Udgift maatte anslaaes til 5,000 Rbd., og endelig var der ikke noget Hensyn taget til det Sædtillæg, som ved senere Love her i Kongeriget var lagt til Embedsmændenes Lønning. Det var ved at lægge disse Beløb sammen, at Althingets Majoritet kom til i 1865, hvis jeg ikke tager feil, at fastsætte Størrelsen af det faste Tilskud til 50,000 Rbd. Nu skal jeg villig indrømme, at adskillige af disse Poster, saaledes som de ere fremstillede af Althinget, ere noget rundeligere beregnede, end man med Billighed kan gjøre, men Sagen er den, at jeg ved at gjenngaae de herhen hørende Forhold er kommen til den Overbeviensning, at man ad anden Vej vil naae til samme Resultat. Jeg er i den Henseende gaaet den samme Vej som Udvalgets Fleertal; jeg er gaaet ud fra den Maade, hvorpaa Sagen stiller sig. Jeg antager med Udvalget, at Underbalancen — for at bruge et kort Udtryk — nu for Tiden maa regnes for 22,500 Rbd. Dette Beløb lagt til Udvalgets Sum 7,500 Rbd. for Pensioner bliver paa denne Maade 30,000 Rbd. Men nu at sige, at vi ere færdige med Isklenderne, troer jeg ikke er rigtig, det kan efter min Mening ikke paa nogen Maade retfærdigt begrundes. Nei, vi ere ikke færdige med Island, fordi vi dække den nuværende Underbalance og give 7,500 Rbd. for Pensionerne. Vi skyldte Island, inden vi slippe det og lade det selvstændig raade sig selv, forsaavidt de særlige Forhold tillade det, at bringe det paa samme Punkt, hvorpaa vi selv ere. Vi maae, som det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) nævnte, tage Hensyn til, at vi for Is-